

Programes dels cursos de llengua catalana

- [Nivell A2](#)
- [Nivell B1](#)
- [Nivell B2](#)
- [Nivell C1](#)
- [Nivell C2](#)

CATALÀ NIVELL A2

Inicial Bàsic (A2)

1. Nivell dels cursos

La realització dels cursos Inicial i Bàsic (A2) de llengua catalana possibilita que els aprenents que completen el segon curs assoleixin el nivell A2 del Consell d'Europa en l'aprenentatge de llengües. El nivell A2 defineix els usuaris que tenen un nivell bàsic de la llengua i es coneix amb el nom de *bàsic* en la terminologia habitual en català i *waystage* en anglès.

2. Nivell A2 de català al Servei de Llengües

El primer curs d'iniciació al català (Inicial) fa una introducció progressiva a la llengua, ajustada a les necessitats individuals i a les característiques dels aprenents (coneixement de llengües, composició i homogeneïtat dels grups classe). Els aprenents es troben en condicions d'assolir el nivell bàsic en superar el segon curs.

3. Modalitat d'aprenentatge

El Servei de Llengües ofereix cursos de diverses modalitats: presencials, semipresencials i virtuals. Els dos cursos que condueixen a superar el nivell bàsic s'ofereixen en modalitat presencial.

4. Destinataris

Els cursos de llengua general de les diverses llengües del Servei de Llengües s'adrecen a un públic de persones adultes. Els cursos Inicial i Bàsic (A2) de llengua catalana estan pensats per a estudiants nous que s'inicien a l'idioma i tenen per objectiu facilitar la inserció lingüística i sociocultural d'aquestes persones a la UAB.

5. Objectiu general del nivell A2

Tal com estableix el *Marc europeu comú de referència per a les llengües* (MECR) del Consell d'Europa, en completar el nivell A2 els aprenents han de poder comprendre frases i expressions utilitzades habitualment i relacionades amb temes d'importància immediata (per exemple, informacions personals bàsiques, informacions familiars, compres, geografia local, ocupació). Han de poder també comunicar-se en situacions senzilles i habituals que exigeixen un intercanvi simple i directe d'informació sobre temes familiars i habituals. I han de poder descriure, de manera senzilla, aspectes de la seva experiència o bagatge personal, aspectes de l'entorn immediat i assumptes relacionats amb necessitats immediates.

6. Objectius per destreses

Els objectius del nivell A2 per destreses, d'acord amb el MECR, són els següents:

7. Competència lingüística comunicativa del nivell A2

7.1. Competències lingüístiques

7.1.1. Competències gramatical i ortogràfica

Aspectes de gramàtica

Ortografia

- **Vocalisme:** grafies que representen els sons vocàlics; fenòmens d'alternança vocàlica: plurals en *-es*, terminacions verbals en *a/e* àtones. Accentuació d'alguns diacrítics freqüents (*bé, és, més, net, què, sé, sí, són, té, vens*) i terminacions verbals (*futur, imperfet, present i imperfet subjuntiu*). La dièresi en els grups *gu* i *qu*, seguits de *e* i de *i* (*pingüí, qüestió*). L'apostrofació: regles generals per a l'article, la preposició *a, de* i *per* i els pronoms febles més freqüents (*m'agrada, t'agrada, s'estima més, l'agafa*). Contracció de les preposicions *a, de* i *per* + article masculí. El guionet en els numerals i pronoms febles amb l'infinitiu (*llevar-se, semblar-te, recordar-me'n, pensar-hi*).
- **Consonantisme:** grafies que representen els sons consonàntics. Familiarització amb l'ortografia bàsica dels mots del vocabulari bàsic; ortografia de la *b/v*: temps pretèrit en *-ava*, alternances *u/v* (*blau/blava, atractiu/va*); *p/b* (*sap/saben*); *t/d* (*divertit/da, nebot/da*); gerundi en *-t*; alteracions ortogràfiques bàsiques lligades a la morfologia: *c /ç, j/g, c/qu, g/gu; rr, ix* i *ss* entre vocals, *ig* a final de paraula.

Morfologia

- **Morfologia del substantiu i de l'adjectiu:** formació regular i invariable del gènere i del nombre amb alteració gràfica d'accent, plurals en *-s, -es, -os* i canvis ortogràfics. Concordança amb el nom. Adjectius superlatius (*-íssim*) i quantificadors variables i invariables (*molt/-a/-s/-es, força gaire/-s*).
- **Determinants:** l'article determinat i indeterminat; demostratius i possessius (formes i ús); quantitius indefinits (*cap, gens de, massa, gaire, poc, algun, tant, prou, qualsevol*); numerals cardinals, ordinals (formació a partir del *cinc* i abreviatures) i partitius (*mig, quart*); de comparació (*més/menys, tant, tanta, tants, tantes*) i distributius (*cada*).
- **El verb:** conjugació regular i irregular del mode indicatiu (*present, imperfet, passat perifràstic, perfet, plusquamperfet, futur*), del mode subjuntiu (*present, imperfet*), el mode condicional (*simple*) i el mode imperatiu afirmatiu i negatiu

regular i alguns verbs irregulars molt freqüents (*anar, fer, venir, tenir, saber, ser*). Participis regulars i algun irregular freqüent (*ser, tenir, conèixer, viure*). Verbs reflexius i copulatius (*ser, estar, quedar-se, tornar-se, semblar, assemblar-se*). Formes verbals no personals infinitiu, gerundi, participi passat. Ús dels verbs *haver-hi, ser-hi* + localitzacions.

- Adverbis: quantificadors invariables i posició respecte un verb, un adjectiu o un adverbi (*molt, força, gens*). Ús dels adverbis i locucions adverbials més freqüents de temps (*llavors, aleshores, encara, com més aviat millor, de tant en tant, sempre, sovint, de vegades, havent dinat/sopat, després, estacions de l'any, dates*), d'ordre (*primer, segon, al final*), de lloc (*aquí, allà, sota, sobre, dins, fora, al mig, dreta, esquerra, davant, darrere, (a) dalt, (a) baix, (a/al) davant, a/al) darrere, (a) dins, (a) fora, a banda i banda, davant per davant*), de direcció (*endins, enfora, pujant, baixant, entrant a mà..., sortint*), de manera (*a poc a poc, de pressa*), de quantitat (*només, solament*), de possibilitat (*potser*), d'afirmació (*i tant, és clar*), de negació (*i ara, no, tampoc*).
- Els pronoms: demostratius (*aquest, aquesta, aquell, aquella i plurals; neutres: això i allò*), els febles en els seus usos més freqüents personals, d'objecte directe, indirecte; i familiarització amb les formes plenes, elidides, reforçades (*a mi m'agrada*), reduïdes segons la posició respecte el verb (apostrofació i guionet). Ús dels pronoms *en* i *hi* amb verbs de moviment (*hi vaig, en torno*). Ús dels pronoms amb alguns verbs molt freqüents de règim preposicional (*recordar-se'n, adonar-se'n, pensar-hi*). Pronoms interrogatius i indefinits (*què, qui, quin, on, com, quan, quant, cadascú, tot, qualsevol, ningú, res*). Pronom relatiu *que* i *on*.
- Les preposicions i locucions prepositives freqüents: de situació (*a, en, de*), de direcció (*a, cap (a), fins (a), per*), de pertinença (*de, amb*), de posició relativa (*entre, dins (de), (a) sobre (de), (a) sota (de)*), de distància (*(a) prop (de), lluny (de), (a la) vora (de)*).
- Conjuncions i locucions conjuntives de coordinació i subordinació: copulatives (*i, ni, si*), causals (*perquè*), disjuntives (*o, si no*), adversatives (*però, encara que, tot i que*) consecutives (*doncs, per tant, així*), de temps (*quan, mentre, després*).

Percepció dels símbols dels textos escrits

- Grafies i signes ortogràfics (*accent, apòstrof, dièresi, guió*).
- Convencions: abreviatures d'ús freqüent (*dl, Sr., 4t, pral, c., av.*).
- Puntuació: *la coma, el punt, els signes d'interrogació*.

7.1.2. Competències lèxica i semàntica

Àrees de lèxic

- Àmbit social, laboral i acadèmic relacionat amb els interessos de l'aprenent (*família, amistats, animals, feina, habitatge i allotjament, alimentació, activitats acadèmiques*).
- Àmbit públic d'interès general (*transports, botigues, alimentació, mitjans de comunicació, espectacles, sanitat, turisme, esports, clima, organismes públics*).

Elements lèxics

- Qualificadors: adjectius comparatius gradatius i superlatius: *bé /malament, millor/pitjor*.
- Les perífrasis verbals de continuïtat (*estar + gerundi*), de futur (*pensar+ infinitiu*), d'obligació (*haver de + inf.*, *cal que + subj*), de probabilitat (*deure+ infinitiu*), de realització recent (*acabar de + inf.*), i incoatius (*començar a + inf.*, *posar-se a + inf.*).
- Frases fetes i expressions d'ús freqüent: per saludar (*anar fent*), per opinar (tant me fa, depèn), per afirmar i negar (*i tant, i ara, sí que ho faig/no, no ho faig*); per excusar-se (*ho sento, no puc, no em va bé, em sap greu*); per expressar sorpresa (*que dius ara, de debò?, sí, home! No fotis, au va!*); per reaccionar davant d'anècdotes inesperades (*vols dir? Potser sí,* .

Elements gramaticals

- Prefixos i dels sufixos: activitats i oficis (*-er/-era, -ista, -or/-ora,-aire*), dimensions i mides (*-et, -às, -ària, -ada*), procedència (*-a/-ana, -í/-ina, -ès/-esa, -enc/-enca*).
- Verbs de règim preposicional (*anar a, adonar-se de, avenir-se amb, començar a, estar d'acord amb, oblidar-se de, pensar en, venir de*).
- Conjuncions: causa amb *perquè, com que, és que, i per això*; finalitat amb *perquè* ; conseqüència: *doncs, per tant*; objecció amb *sí, encara que*.
- Estructures oracionals: frases simples declaratives, interrogatives, imperatives, exclamatives; frases coordinades i juxtaposades.

7.1.3. Competència fonològica i de pronunciació

Aspectes relacionats amb la percepció i la producció de les unitats de so:

- La pronunciació és, en general, prou clara per fer-se entendre malgrat un accent estranger evident, però l'interlocutor li ha de demanar de tant en tant que repeteixi el que ha dit.
- Reconeix i aplica les regles de pronunciació del vocalisme (vocal atones i tòniques) d'algunes paraules freqüents que ha memoritzat.
- Entona adequadament algunes intervencions molt repetides com les salutacions o estructures molt previsibles (*Hola, què hi ha?, adéu, com es diu en català?*)

7.2. Competència sociolingüística i competències pragmàtiques

Competència sociolingüística

L'aprenent ha de ser capaç de comunicar-se en la seva varietat dialectal habitual, en un registre col·loquial (per relacionar-se amb els amics i companys); ha de poder mantenir converses i produir textos senzills en el seu àmbit laboral o acadèmic habitual; ha d'utilitzar les estructures lingüístiques i el vocabulari bàsics que acompleixin les funcions lingüístiques fonamentals (agrair, saludar, demanar...) tot fent servir estratègies de compensació que li permetin suplir les seves limitacions en la nova llengua, perquè demana ajut a l'interlocutor per reparar el discurs. El coneixement de la cultura i societat catalanes que vagi adquirint li permetran interpretar adequadament el comportament comunicatiu dels parlants catalans.

Competències pragmàtiques

- Discursiva: quan l'aprenent intervé adapta a la situació expressions senzilles ben preparades i memoritzades mitjançant una substitució lèxica limitada; pot utilitzar tècniques simples per començar, mantenir i acabar una conversa breu; pot explicar una història o descriure alguna cosa utilitzant una llista senzilla d'elements.
- Funcional: pot fer-se entendre en intervencions breus, encara que siguin molt evidents la reformulació, les pauses i els falsos inicis; pot comunicar el que vol dir en intercanvis senzills i directes d'informació limitada sobre temes familiars i habituals, però en altres situacions generalment ha d'adaptar el missatge.

Els usuaris i aprenents de llengües fan servir un gran nombre de competències (generals, saber fer, saber ser, saber aprendre). Les competències específicament lingüístiques del nivell complet (Bàsic 3) són les que s'indiquen a continuació.

8. Enfocament i metodologia

Els cursos de llengua general del Servei de Llengües es basen en l'enfocament comunicatiu i en el treball per tasques, per bé que puntualment s'hi poden fer servir altres enfocaments i mètodes. Les classes són eminentment pràctiques i s'hi fomenta l'aprenentatge cooperatiu i la participació efectiva dels aprenents, individualment, en parelles o en grups.

Entre les activitats que es duen a terme a les aules hi ha, per exemple, llegir textos de mena diversa amb objectius també diversos (comprendre el text, localitzar-ne informació específica, reelaborar-lo); participar en converses no assajades; participar en debats i discussions, expressar opinions i arguments de manera fluida i estructurada; fer presentacions, orals sobre temes preparats prèviament, escriure textos de tipologies diverses segons el nivell.

Si bé els cursos de llengua general s'enfoquen a un idioma concret, s'hi té molt present que l'aprenent de llengua construeix progressivament la seva competència plurilingüe, que és fruit de l'amalgama de tots els coneixements i les destreses de les diverses llengües que coneix. Alhora, s'hi té present que l'aprenent desenvolupa la competència pluricultural i la competència intercultural, que són promogudes en els cursos. Totes aquestes competències es consideren decisives per a un ús efectiu de la llengua i contribueixen a generar aprenents de llengües que puguin ser agents socials compromesos a fer possibles espais on tinguin cabuda el multilingüisme i el multiculturalisme.

Un altre aspecte destacat de l'enfocament de les accions formatives del Servei de Llengües és que l'aprenent ocupa l'espai central del procés formatiu. Tots els cursos tenen computat, d'acord amb aquest principi, un nombre d'hores de treball autònom de l'aprenent. El Servei de Llengües té un Centre d'Autoaprenentatge de Llengües virtual on els aprenents poden trobar tota mena de recursos per a la seva formació autònoma i informal. Els cursos del Servei de Llengües potencien el component estratègic en l'aprenentatge de llengües, que contribueix a crear aprenents autònoms i els permet una aproximació més senzilla a altres llengües.

El Servei de Llengües programa activitats formatives complementàries als cursos que permeten als aprenents reforçar alguns aspectes concrets de l'aprenentatge. És el cas, per exemple, de cursos de conversa, clubs de lectura, o activitats de suport lingüístic en tàndem (consulteu-ne l'oferta actual).

9. Materials i recursos

En iniciar-se el curs, el professorat comunica els materials i recursos als alumnes, que poden ser llibres de text, dossiers, o materials a la xarxa. En el cas de cursos completament virtuals, la llicència d'ús de les plataformes és inclosa en el preu de la matrícula, fora que s'indiqui el contrari. En els altres casos, l'aprenent es fa càrrec del

cost dels materials i recursos de pagament. L'accés al Centre d'Autoaprenentatge de Llengües virtual del Servei és lliure.

10. Avaluació i certificació

Consulteu la secció específica del web.

Elemental (B1)
Elemental Semipresencial (B1)

1. Nivell B1

El nivell B1 és el tercer que estableix el Consell d'Europa en l'aprenentatge de llengües, en una escala de sis nivells (A1, A2, B1, B2, C1, C2). El nivell B1 és conegut també amb el nom de *nivell llindar*, en català, o *threshold*, en anglès i defineix els usuaris que comencen a poder actuar amb independència en les situacions de comunicació.

2. Nivell B1 de català al Servei de Llengües

El Servei de Llengües ofereix el nivell B1 de català en un sol curs sense subdivisions.

3. Modalitat d'aprenentatge

El Servei de Llengües ofereix cursos de diverses modalitats: presencials, semipresencials i virtuals. En el cas del curs de nivell B1 s'ofereix actualment en modalitat presencial i semipresencial.

4. Destinataris

Els cursos de llengua general de les diverses llengües del Servei de Llengües s'adrecen a un públic de persones adultes, singularment els estudiants universitaris de la UAB i altres col·lectius de la universitat com el del personal docent o el personal d'administració i serveis. Qualsevol persona adulta, amb tot, vinculada o no a la UAB, es pot matricular als cursos si té el nivell requerit per fer-ho.

5. Objectiu general del nivell B1

Tal com estableix el *Marc europeu comú de referència per a les llengües* (MECR) del Consell d'Europa, en completar el nivell B1 els aprenents han de poder comprendre les idees principals d'una informació clara sobre temes relatius a la feina, a l'escola, a l'oci, etc. Han de poder fer front, d'altra banda, a la major part de situacions lingüístiques que poden aparèixer quan es viatja en una zona on es parla la llengua objecte d'aprenentatge. Han de poder produir, també, un discurs senzill i coherent sobre temes que els són familiars o d'interès personal. I, igualment. Han de poder descriure fets i experiències, somnis, esperances i ambicions, i donar raons i explicacions de les opinions i projectes de manera breu.

6. Objectius per destreses

Els objectius del nivell B1 per destreses, d'acord amb el MECR, són els següents:

Comprensió oral

L'aprenent pot comprendre les idees principals d'un discurs clar i en llenguatge estàndard sobre temes familiars, que es poden trobar a la feina, a l'escola, durant el

temps lliure, etc. Pot comprendre, també, la idea principal de molts programes de ràdio i televisió que tracten assumptes actuals o d'interès personal o professional, si l'articulació és relativament lenta i clara.

Comprensió lectora

L'aprenent pot comprendre textos que utilitzen un llenguatge molt habitual i quotidià o que està relacionat amb la feina. Pot comprendre la descripció de fets, sentiments i desitjos en cartes personals.

Expressió oral

L'aprenent ha de poder connectar frases d'una manera senzilla per tal de descriure experiències i fets, els seus somnis, les seves esperances o les seves ambicions. Pot donar raons o explicacions breus sobre opinions i projectes. Pot explicar una història o relatar l'argument d'un llibre o d'una pel·lícula i descriure les seves reaccions.

Expressió escrita

L'aprenent pot escriure textos senzills i ben cohesionats sobre temes familiars o d'interès personal. Pot escriure cartes personals que descriuen experiències i impressions.

Interacció oral

L'aprenent ha de poder fer front a la majoria de situacions que poden aparèixer en viatjar a un indret on es parla la llengua objecte d'aprenentatge. Pot participar espontàniament en una conversa sobre temes familiars o d'interès personal o relatius a la vida quotidiana (per exemple, família, aficions, feina, viatges i fets quotidians).

7. Competència lingüística comunicativa del nivell B1

Els usuaris i aprenents de llengües fan servir un gran nombre de competències (generals, saber fer, saber ser, saber aprendre). Les competències específicament lingüístiques del nivell es descriuen a continuació.

7.1. Competències lingüístiques

7.1.1. Competències gramatical i ortogràfica

Aspectes de gramàtica

Ortografia

- **Vocalisme:** grafies que representen els sons vocàlics; fenòmens d'alternança vocàlica: plurals en *-es*, terminacions verbals en *a/e* àtones. Accentuació d'alguns diacrítics freqüents (*bé, dona, és, més, net, pèl, què, sé, són, té, vens*) i terminacions verbals (*futur, imperfet, present i imperfet subjuntiu*). La dièresi en els grups *gu* i *qu*, en paraules freqüents (*països*) i en les formes verbals (*trii, creuin*). L'apostrofació: regles

generals per a l'article, la preposició *de* i els pronoms febles. El guionet en els numerals i pronoms febles.

- Consonantisme: grafies que representen els sons consonàntics. Ortografia bàsica dels mots del vocabulari bàsic; ortografia de la b/v: temps pretèrit en *-ava*, alternances u/v (*blau/blava, atractiu/va*); p/b (*sap/saben*); t/d (*divertit/da, nebot/da*); gerundi en *-t*; alteracions ortogràfiques bàsiques lligades a la morfologia: c /ç, j/g, c/qu, g/gu; rr, ix i ss entre vocals, *ig* a final de paraula.

Morfologia

- Morfologia del substantiu i de l'adjectiu: formació regular, irregular i invariable del gènere i del nombre amb alteració gràfica d'accent i canvis ortogràfics. Concordança amb el nom. Adjectius superlatius (*-íssim*), intensius (*-et, -ó*).
- Determinants: l'article determinat i indeterminat (formes apostrofades i contraccions); demostratius i possessius (formes i ús); quantitius indefinits (*cap, gens de, massa gaire, poc, algun, tant*); numerals ordinals i cardinals (*mig, quart*); col·lectius i multiplicadors (*més/menys, tant, tanta, tants, tantes, cada*).
- El verb: conjugació regular i irregular del mode indicatiu (*present, imperfet, passat perifràstic, perfet, plusquamperfet, futur*), del mode subjuntiu (*present, imperfet*), el mode condicional (*simple*) i el mode imperatiu afirmatiu i negatiu regular i alguns verbs irregulars (*anar, fer, escriure, seure, dur, venir, tenir, saber, ser; admetre, permetre*). Participis regulars i irregulars. Copulatiu (*ser, estar, tenir, quedar-se, tornar-se, semblar, assemblar-se*). Formació de verbs a partir de substantius i adjectius (sufixos *-ejar, -itzar, -ificar*).
- Adverbis: ús dels adverbis i locucions adverbials més freqüents de temps (*llavors, aleshores, encara, com més aviat millor, l'endemà*), d'ordre (*en primer lloc, per començar, d'altra banda*), de lloc (*enllà, enlloc, pertot arreu*), de direcció (*endins, enfora*), de manera (*malament, pitjor, de debò, per força*), de quantitat (*almenys, com a mínim, prou*), de possibilitat (*potser, si de cas, vejam si*), d'afirmació (*i tant, és clar*), de negació (*i ara*), de grau quantitatiu (*si fa no fa*), de dubte (*potser*), de reiteració (*una altra vegada*).
- Els pronoms febles: usos més freqüents; formes plenes, elidides, reforçades, reduïdes segons la posició respecte el verb (apostrofació i guionet). Substitució de les funcions sintàctiques d'objecte directe i objecte indirecte per pronoms febles. Ús dels pronoms *en* i *hi* amb verbs de moviment. Ús dels pronoms amb verbs de règim preposicional (*recordar-se'n, adonar-se'n, pensar-hi*). Ús emfàtic dels pronoms interrogatius i indefinits (*què, qui, quin, on, com, quan, quant, cadascú, tot, qualsevol, ningú, res*).
- Els pronoms relatius: usos més freqüents. Forma i funcions del relatiu àton *que* en funció de CD i els compostos *el qual, la qual...* amb antecedent explícit i darrere les preposicions *a, amb, de, en, per*.
- Les preposicions i locucions prepositives freqüents: Usos més freqüents: *pel que fa a, quant a, arran de, amb motiu de, en lloc de, en comptes de*.
- Conjuncions i locucions conjuntives de coordinació i subordinació: *encara que, tot i que, sinó, més aviat, doncs, per tant, així, sempre que, cada vegada que*

Percepció i producció dels símbols dels textos escrits

- Grafies i signes ortogràfics (*accent, apòstrof, dièresi, guió*).
- Convencions: abreviatures d'ús freqüent (*dl, dg, 2n, pral, c., av.*).
- Puntuació: *la coma, el punt, els signes d'interrogació*.

7.1.2. Competències lèxica i semàntica

Àrees de lèxic

- Àmbit social, laboral i acadèmic relacionat amb els interessos de l'aprenent (*família, amitats, animals, feina, habitatge i allotjament, alimentació, activitats acadèmiques*).
- Àmbit públic d'interès general (*transports, comerços, gastronomia, mitjans de comunicació, espectacles, sanitat, turisme, esports, clima, premsa, diccionaris, contes senzills, organismes públics, avaries*).

Elements lèxics

- Qualificadors: adjectius comparatius gradatius i superlatius: *millor/pitjor, el millor, el pitjor*.
- Les perífrasis verbals d'obligació (*haver de + inf.*, *caldre que + subj*), de probabilitat (*deure+ infinitiu*), de realització recent (*acabar de + inf.*), d'aproximació (*venir a + inf.*) i incoatiu (*començar a + inf.*, *posar-se a + inf.*)
- Afixos més usuals: prefixos i sufixos que indiquen conjunts (*-ada, -at, -menta*), dimensions i mides (*-et, -às, -ària, -ada*), qualitats o estats (*-or, -esa, -ia, -tat, -itud, -ció*) acció (*-ment, -atge*), tendències o ideologies (*-isme, -ista*).
- Frases fetes i expressions: per opinar i contra argumentar; per expressar esperança, alleujament, confiança, seguretat i inseguretat, penediment, indiferència, sorpresa, resignació, impaciència, conformitat i disconformitat; per reaccionar davant d'anècdotes inesperades.

Elements gramaticals

- Prefixos i dels sufixos: significació dels més corrents (diminutius, augmentatius, noms d'oficis, etc.).
- Verbs de règim preposicional (*atrevir-se a, començar a, decidir-se a, negar-se a, pensar en, confiar en*).
- Conjuncions: condicional *si* i distinció entre *si no* i *sinó*; finalitat amb *perquè*; conseqüència: *doncs, per tant*.
- Estructures oracionals: oracions coordinades i juxtaposades. Frases simples: declaratives, exclamatives i interrogatives. Oracions substantives i adjectives.
- Estructures temporals: *quan +subjuntiu/indicatiu*.

Aspectes de semàntica de les paraules

- Conèixer i aplicar algunes locucions i perífrasis usuals com a recursos de variació lèxica.
- Comprendre els procediments de composició del lèxic i alguns refranys i frases fetes per tal d'enriquir el propi discurs.

7.1.3. Competència fonològica i de pronunciació

Aspectes relacionats amb la percepció i la producció de les unitats de so i els seus fenòmens, amb la prosòdia:

- Reconèixer, comprendre i aplicar les regles generals i bàsiques que regeixen els aspectes de pronúncia del vocalisme (*pronunciació de l'obertura vocàlica de la e i de la o; enllaços vocàlics: elisions marcades i no marcades gràficament*); i del consonantisme: oclusives a final de mot (*b/p, d/t, c/g*); altres consonants a final de mot: nasals, -s, emmudiments (-nt, -r...); la lzl en tots els contextos /s/ i /z/; /ts/ i /tz/; fricatives; grups consonàntics -cc, ex-.
- Pronunciació, entonació, ritme i velocitats adequats.
- Saber fer l'entonació i les pauses adequades en la lectura en veu alta perquè siguin intel·ligibles per part dels oients i transmetin la coherència i significat del text.

7.2. Competència sociolingüística i competències pragmàtiques

Competència sociolingüística: l'aprenent ha de ser capaç de comunicar-se en una varietat estàndard neutra pròxima a la seva varietat dialectal habitual, en un registre col·loquial (per relacionar-se amb els amics i companys) però també semiformal (que li permeti actuar en el àmbit laboral o acadèmic); s'adona de les normes de cortesia més importants i sap com actuar perquè coneix les diferències que hi ha entre els costums, els usos i les actituds de la seva llengua i el català.

Competències pragmàtiques

- Discursiva: prepara una intervenció oral o fa un escrit seleccionant la informació necessària i la distribueix segons el tipus de text; utilitza amb flexibilitat un repertori ampli d'elements lingüístics senzills a fi d'expressar l'essencial del que vol dir. Té una fluïdesa raonable per narrar o fer descripcions senzilles i se serveix dels connectors més freqüents per enllaçar frases senzilles.
- Funcional: Pot expressar-se amb relativa facilitat encara que tingui problemes de formulació que provoquen pauses o condueixen a situacions sense sortida, és capaç de continuar el seu discurs de manera efectiva i prou precisa sense ajuda.

8. Enfocament i metodologia

Els cursos de llengua general del Servei de Llengües es basen en l'enfocament comunicatiu i en el treball per tasques, per bé que puntualment s'hi poden fer servir altres enfocaments i mètodes. Les classes són eminentment pràctiques i s'hi fomenta l'aprenentatge cooperatiu i la participació efectiva dels aprenents, individualment, en parelles o en grups.

Entre les activitats que es duen a terme a les aules hi ha, per exemple, llegir textos de mena diversa amb objectius també diversos (comprendre el text, localitzar-ne informació específica, reelaborar-lo); participar en converses no assajades; participar en debats i discussions, expressar opinions i arguments de manera fluida i

estructurada; fer presentacions, orals sobre temes preparats prèviament, escriure textos de tipologies diverses segons el nivell.

Si bé els cursos de llengua general s' enfoquen a un idioma concret, s'hi té molt present que l'aprenent de llengua construeix progressivament la seva competència plurilingüe, que és fruit de l'amalgama de tots els coneixements i les destreses de les diverses llengües que coneix. Alhora, s'hi té present que l'aprenent desenvolupa la competència pluricultural i la competència intercultural, que són promogudes en els cursos. Totes aquestes competències es consideren decisives per a un ús efectiu de la llengua i contribueixen a generar aprenents de llengües que puguin ser agents socials compromesos a fer possibles espais on tinguin cabuda el multilingüisme i el multiculturalisme.

Un altre aspecte destacat de l'enfocament de les accions formatives del Servei de Llengües és que l'aprenent ocupa l'espai central del procés formatiu. Tots els cursos tenen computat, d'acord amb aquest principi, un nombre d'hores de treball autònom de l'aprenent. El Servei de Llengües té un Centre d'Autoaprenentatge de Llengües virtual on els aprenents poden trobar tota mena de recursos per a la seva formació autònoma i informal. Els cursos del Servei de Llengües potencien el component estratègic en l'aprenentatge de llengües, que contribueix a crear aprenents autònoms i els permet una aproximació més senzilla a altres llengües.

El Servei de Llengües programa activitats formatives complementàries als cursos que permeten als aprenents reforçar alguns aspectes concrets de l'aprenentatge. És el cas, per exemple, de cursos de conversa, clubs de lectura, o activitats de suport lingüístic en tàndem (consulteu-ne l'oferta actual).

9. Materials i recursos

En iniciar-se el curs, el professorat comunica els materials i recursos als alumnes, que poden ser llibres de text, dossiers, o materials a la xarxa. En el cas de cursos completament virtuals, la llicència d'ús de les plataformes és inclosa en el preu de la matrícula, fora que s'indiqui el contrari. En els altres casos, l'aprenent es fa càrrec del cost dels materials i recursos de pagament. L'accés al Centre d'Autoaprenentatge de Llengües virtual del Servei és lliure.

10. Avaluació i certificació

Consulteu la secció específica del web.

CATALÀ NIVELL B2

Intermedi (B2)

Intermedi Semipresencial (B2)

1. Nivell B2

El nivell B2 és el quart que estableix el Consell d'Europa en l'aprenentatge de llengües, en una escala de sis nivells (A1, A2, B1, B2, C1, C2). El nivell B2 permet a l'usuari una activitat independent, defineix la persona que és capaç de donar la resposta adequada en condicions comunicatives normals. En català pot rebre el nom de nivell *avançat* o *intermedi* i en anglès és anomenat *vanage* pel MECR.

2. Nivell B2 de català al Servei de Llengües

El Servei de Llengües ofereix el nivell B2 en un sol curs sense subdivisions.

3. Modalitat d'aprenentatge

El Servei de Llengües ofereix cursos de diverses modalitats: presencials, semipresencials i virtuals. En el cas del curs de nivell B2 s'ofereix actualment en modalitat presencial i semipresencial.

4. Destinataris

Els cursos de llengua general de les diverses llengües del Servei de Llengües s'adrecen a un públic de persones adultes, singularment els estudiants universitaris de la UAB i altres col·lectius de la universitat com el del personal docent o el personal d'administració i serveis. Qualsevol persona adulta, amb tot, vinculada o no a la UAB, es pot matricular als cursos si té el nivell requerit per fer-ho.

5. Objectiu general del nivell B2

Tal com estableix el *Marc europeu comú de referència per a les llengües* (MECR) del Consell d'Europa, en completar el nivell B2 els aprenents han de poder comprendre les idees principals de textos complexos sobre temes tant concrets com abstractes, incloent-hi discussions tècniques en el camp de l'especialització professional. Han de poder, també, expressar-se amb un grau de fluïdesa i d'espontaneïtat que faci possible la interacció habitual amb parlants nadius sense que comporti tensió per a cap dels interlocutors. Han de poder produir textos clars i detallats en una àmplia gamma de temes i ser capaços d'expressar un punt de vista sobre una qüestió, exposant els avantatges i els inconvenients de diverses opcions.

6. Objectius per destreses

Els objectius del nivell B2 per destreses, d'acord amb el MECR, són els següents:

Comprensió oral

L'aprenent ha de poder comprendre conferències i discursos llargs i, fins i tot, seguir una argumentació complexa si el tema és relativament familiar. Ha de poder comprendre la majoria de les notícies de televisió i els programes d'actualitat i la majoria de les pel·lícules en registre estàndard

Comprensió lectora

L'aprenent ha de poder llegir articles i informes sobre problemes contemporanis en què els autors adopten una posició o un determinat punt de vista. Pot comprendre prosa literària contemporània.

Expressió oral

L'aprenent ha de poder presentar descripcions clares i detallades sobre una àmplia gamma de temes relatius als seus centres d'interès. Pot explicar el seu punt de vista sobre un tema i exposar els avantatges i els inconvenients de diferents.

Expressió escrita

L'aprenent pot escriure textos clars i detallats sobre una àmplia gamma de temes relatius als seus interessos. Pot escriure un assaig o informe i transmetre una informació o donar raons a favor o en contra d'una opinió determinada. Pot escriure cartes que remarquin la importància que tenen per a ell alguns fets o algunes experiències.

Interacció oral

L'aprenent pot comunicar-se amb una certa espontaneïtat i fluïdesa, cosa que fa possible la interacció amb parlants nadius. Pot participar activament en una conversa en contextos familiars, presentant i defensant les seves opinions.

7. Competència lingüística comunicativa del nivell B2

Els usuaris i aprenents de llengües fan servir un gran nombre de competències (generals, saber fer, saber ser, saber aprendre). Les competències específicament lingüístiques del nivell s'indiquen a continuació.

7.1. Competències lingüístiques

7.1.1. Competències gramatical i ortogràfica

Aspectes de gramàtica

Ortografia:

- **Vocalisme:** Sons vocàlics i grafies que els representen; distinció entre síl·laba tònica i àtona; nombre de síl·labes d'una paraula; regles generals de la *a/e* àtones i *o/u* àtones (al morfema del substantiu, de l'adjectiu, del verb i lexemes) i principals mots del vocabulari bàsic que presenten dificultats (mots sense punts de referència clars, verbs de doble arrel o que presenten

alternança en la radical i verbs *poder i voler*); combinació de vocals: diftongs i hiats, dièresi (ús darrere *g* i *q*, dièresi per trencar el diftong en mots usuals i en les formes verbals); apostrofació: article, preposició *de*, pronoms febles; accentuació; timbre de les vocals i regles d'accentuació, diacrítics en els mots més usuals.

- Consonantisme: regles generals d'ortografia amb especial dedicació als mots del vocabulari bàsic: *b/p, d/t, g/c* a final de mot; *b/v; s, ss, c, ç, z; j/g, x/ix, tx/ig* (els grups *-jecc-* i *-ject-*; nasals (*m, n, ny*): *m* davant *p, b, m*; *n* davant *v; l/ll/l·l; r* final, *r/rr; h*

Morfologia

- Morfologia del substantiu i de l'adjectiu: formació del gènere i del nombre en mots del vocabulari bàsic; canvis ortogràfics. Concordança amb el nom.
- Determinants i quantificadors: classificació de l'article (determinat i indeterminat) i morfologia (gènere i nombre, formes apostrofades i contraccions); demostratius i possessius (gènere i nombre i ús); numerals ordinals i cardinals (gènere i nombre) i ús del guionet.
- El verb: conjugació regular, formes més corrents dels verbs irregulars, especialment les del mode indicatiu i les no personals, en verbs com els següents: *conèixer, dir, escriure, fer, poder, prendre, saber, tenir, venir, viure, voler*, perífrasis *haver de, deure*.
- Adverbis: ús dels adverbis més freqüents de manera, quantitat, lloc i temps. Locucions adverbials.
- Els pronoms febles: usos més freqüents; formes plenes, elidides, reforçades, reduïdes segons la posició respecte el verb (apostrofació i guionet). Substitució de les funcions sintàctiques d'objecte directe i objecte indirecte per pronoms febles. Ús dels pronoms *en* i *hi* amb verbs de moviment. Pronoms interrogatius i indefinits. Substitució de les funcions sintàctiques d'objecte preposicional, complement circumstancial i predicat nominal.
- Els pronoms relatius: usos més freqüents. Forma i funcions del relatiu àton *que*.
- Les preposicions: Usos més freqüents de les preposicions: *a, en, de, amb, sense, i per* i *per a* davant de sintagma nominal. Caiguda de la preposició davant del *que* àton.
- Conjuncions: ús de *que* a l'inici d'oracions interrogatives i exclamatives; usos de *i, o, ni, però*. La conjunció *que* en oracions completives.

Percepció i producció dels símbols dels textos escrits

- Grafies i signes ortogràfics (*accent, apòstrof, dièresi, guió*).
- Convencions: abreviatures d'ús freqüent (*Sr., Sra., núm., 1r*).

- Puntuació: *la coma, el punt i seguit, els dos punts davant d'una enumeració, el punt i a part, els punts suspensius, els signes d'interrogació i d'admiració, els dos punts, el guió, les cometes en les citacions textuais.*

7.1.2. Competències lèxica i semàntica

Àrees de lèxic

- Àmbit social, laboral i acadèmic relacionat amb els interessos de l'aprenent (*família, amistats, feina, habitatge, alimentació, entorn virtual de comunicació, treball col·laboratiu, matèries curriculars, activitats acadèmiques, recerca*).
- Àmbit públic d'interès general (*transports, comerços, gastronomia, mitjans audiovisuals, espectacles, actes públics, sanitat, entorn geogràfic, turisme, esports, literatura, meteorologia en general, informatius, premsa, exposicions, documentació escrita, administració pública, entitats bancàries, emergències, subministraments*).

Elements lèxics:

- Les perífrasis verbals de probabilitat (*deure+ infinitiu*) i d'imminència en temps passat (*anar a + infinitiu*).
- Locucions i perífrasis més freqüents. Mots més usuals del vocabulari bàsic que habitualment reben interferències d'altres llengües. Sinònims del vocabulari bàsic. Equivalències dels mots jòquer més usuals (*fer, fotre, cosa, dallonses...*). Antònims del vocabulari bàsic.
- Afixos més usuals (prefixos i sufixos): *infrarojos, no-res*.
- Frases fetes i refranys: *treure de polleguera, treure foc pels queixals, estirar més el braç que la màniga, pengim-penjam, fer la viu-viu*.
- El tabú i l'eufemisme: *morros, llesca, casal d'avis, gent gran, centre penitenciari, caram, mal lleig*.
- Onomatopeies: *meu-meu, nyigo-nyigo, xip-xap, bub-bub*.

Elements gramaticals:

- Substantius: casos de diferència de significat segons el gènere : *el son/la son, el llum/la llum*.
- Prefixos i dels sufixos: significació dels més corrents (diminutius, augmentatius, noms d'oficis, etc.).
- Ús del guionet en compostos i derivats: derivats per prefixació (*arximilionari, exministre, precristià, pseudofruit, sotssecretari, vicerector, ultraconservador*); derivats amb el prefix *no-* (*no-violència, no violent, no catalanoparlant, no-res*); compostos de dos elements amb significat ple (*bocamoll, agredolç, centpeus, gira-sol, escuraxemenies, penja-robes*); compostos repetitius i expressius (*poti-poti, bitllo-bitllo, corre-cuita*); compostos en què figura el nom d'un punt cardinal (*nord-est, sud-africà*).

- Verbs del vocabulari bàsic que regeixen preposició (*pensar en, comptar amb, prescindir de, parlar de, creure en, dedicar-se a, accedir a, interessar-se per*).
- Coordinació copulativa amb les conjuncions *i, o, ni* i la coma. Coordinació adversativa amb la conjunció *però*.
- Estructures oracionals: oracions impersonals amb el verb *haver-hi* i amb verbs meteorològics. La construcció passiva amb el pronom *es*.

Aspectes de semàntica de les paraules:

- Conèixer i aplicar algunes locucions i perífrasis usuals com a recursos de variació lèxica.
- Reconèixer els mots més usuals del vocabulari bàsic que habitualment reben interferències d'altres llengües.
- Comprendre els procediments de composició del lèxic i els efectes d'expressivitat i riquesa lèxica que aporten a un text determinats recursos com refranys, frases fetes, eufemismes i onomatopeies.
- Els articles, els demostratius i els possessius com a elements d'expressió referencial: pronoms personals forts (*jo, tu*), adverbis, locucions i sintagmes adverbials (*avui, aquí, així, demà passat, la setmana que ve*).
- Els connectors més freqüents que organitzen la informació del text (*primer, en primer lloc, abans, després, a continuació, més tard, finalment, més endavant*).

7.1.3. Competència fonològica i de pronunciació

Aspectes relacionats amb la percepció i la producció de les unitats de so i els seus fenòmens, amb la prosòdia:

- Reconèixer, comprendre i aplicar les regles generals i bàsiques que regeixen els aspectes de pronúncia del vocalisme (*pronunciació de l'obertura vocàlica de la e i de la o; enllaços vocàlics: elisions marcades i no marcades gràficament*); i del consonantisme (*alveolars fricatives, vibrants, oclusives, nasals, palatals, laterals*).
- Pronunciació, entonació, ritme i velocitats adequats.
- Saber fer l'entonació i les pauses adequades en la lectura en veu alta perquè siguin intel·ligibles per part dels oients i transmetin la coherència i significat del text.

7.2. Competència sociolingüística i competències pragmàtiques

Competència sociolingüística

- Recursos lingüístics associats al registre: tema (*propri de l'àmbit familiar i laboral*), mode (*resum, esquema, apunts, correspondència*), to i grau de formalitat (*tu, vostè, etc.*), registres col·loquial i formal (*cartells, avisos, sol·licituds, articles*).

- Varietat estàndard (*ús institucionalitzat a l'administració pública, els mitjans de comunicació i l'ensenyament*) i dialectals: Reconèixer i comprendre els aspectes generals sobre les varietats lingüístiques. Estar familiaritzat amb les principals varietats geogràfiques .
- Cortesia lingüística (*torns de parla, mots simples i repeticions que faciliten la conversa, l'entonació i les pauses*).

Competències pragmàtiques

- Discursiva: planificació (*procediments per a l'elaboració d'un esquema: Reconeixement i selecció de la informació rellevant; organització jeràrquica i esquemàtica de la informació; utilització de frases curtes i lèxic precís*) i revisió del text (*pautes durant el procés de redacció i un cop acabat*); adequació (*situació comunicativa, registre i gènere*) ; coherència i cohesió; repertori lèxic (*sinònims, antònims*) i correcció (*corresponent a aquest grau d'aprenentatge*).
- Funcional: Comprendre textos orals (*converses, entrevistes, instruccions i explicacions*) i escrits (*notícies, articles i reportatges divulgatius*) d'un cert grau de complexitat sobre temes d'interès general i temes relacionats amb els interessos o amb l'àrea professional de l'aprenent; escriure textos breus dels àmbits familiar i social (*notes, invitacions i felicitacions*) i textos informatius dels àmbits laboral i social (*avisos, anuncis, cartes poc complexes, sol·licituds, currículums i escrits per a publicacions*); exposar fets i opinions en intervencions orals breus a partir d'esquemes i guions en actes públics dels àmbits social, laboral i acadèmic; prendre notes i apunts i fer esquemes de textos orals i escrits (*parlaments, xerrades i articles breus*) sobre temes d'interès general i temes relacionats amb els interessos o amb l'àrea professional de l'aprenent; llegir en veu alta amb la pronunciació, l'entonació, el ritme i la velocitat adequats (*anuncis, fragments de fullets, prospectes informatius i cartes*)

8. Enfocament i metodologia

Els cursos de llengua general del Servei de Llengües es basen en l'enfocament comunicatiu i en el treball per tasques, per bé que puntualment s'hi poden fer servir altres enfocaments i mètodes. Les classes són eminentment pràctiques i s'hi fomenta l'aprenentatge cooperatiu i la participació efectiva dels aprenents, individualment, en parelles o en grups.

Entre les activitats que es duen a terme a les aules hi ha, per exemple, llegir textos de mena diversa amb objectius també diversos (comprendre el text, localitzar-ne informació específica, reelaborar-lo); participar en converses no assajades; participar en debats i discussions, expressar opinions i arguments de manera fluida i estructurada; fer presentacions, orals sobre temes preparats prèviament, escriure textos de tipologies diverses segons el nivell.

Si bé els cursos de llengua general s'enfoquen a un idioma concret, s'hi té molt present

que l'aprenent de llengua construeix progressivament la seva competència plurilingüe, que és fruit de l'amalgama de tots els coneixements i les destreses de les diverses llengües que coneix. Alhora, s'hi té present que l'aprenent desenvolupa la competència pluricultural i la competència intercultural, que són promogudes en els cursos. Totes aquestes competències es consideren decisives per a un ús efectiu de la llengua i contribueixen a generar aprenents de llengües que puguin ser agents socials compromesos a fer possibles espais on tinguin cabuda el multilingüisme i el multiculturalisme.

Un altre aspecte destacat de l'enfocament de les accions formatives del Servei de Llengües és que l'aprenent ocupa l'espai central del procés formatiu. Tots els cursos tenen computat, d'acord amb aquest principi, un nombre d'hores de treball autònom de l'aprenent. El Servei de Llengües té un Centre d'Autoaprenentatge de Llengües virtual on els aprenents poden trobar tota mena de recursos per a la seva formació autònoma i informal. Els cursos del Servei de Llengües potencien el component estratègic en l'aprenentatge de llengües, que contribueix a crear aprenents autònoms i els permet una aproximació més senzilla a altres llengües.

El Servei de Llengües programa activitats formatives complementàries als cursos que permeten als aprenents reforçar alguns aspectes concrets de l'aprenentatge. És el cas, per exemple, de cursos de conversa, clubs de lectura, o activitats de suport lingüístic en tàndem (consulteu-ne l'oferta actual).

9. Materials i recursos

En iniciar-se el curs, el professorat comunica els materials i recursos als alumnes, que poden ser llibres de text, dossiers, o materials a la xarxa. En el cas de cursos completament virtuals, la llicència d'ús de les plataformes és inclosa en el preu de la matrícula, fora que s'indiqui el contrari. En els altres casos, l'aprenent es fa càrrec del cost dels materials i recursos de pagament. L'accés al Centre d'Autoaprenentatge de Llengües virtual del Servei és lliure.

10. Avaluació i certificació

Consulteu la secció específica del web.

CATALÀ NIVELL C1

Preparació per a l'Examen de C1 Suficiència (C1)

1. Nivell C1

El nivell C1 és el penúltim que estableix el Consell d'Europa en l'aprenentatge de llengües, en una escala de sis nivells (A1, A2, B1, B2, C1, C2). Els nivells C1 i C2 defineixen els usuaris experimentats de la llengua. El nivell C1 (*suficiència* en la terminologia habitual en català; *effective operational proficiency* en anglès) comporta un domini efectiu de la llengua i representa un nivell avançat de competència, adequat per a tasques ja complexes de treball i estudi.

2. Nivell C1 de català al Servei de Llengües

El Servei de Llengües ofereix el nivell C1 en un sol curs.

3. Modalitat d'aprenentatge

El Servei de Llengües ofereix cursos de diverses modalitats: presencials, semipresencials i virtuals. El nivell C1 s'ofereix en la modalitat presencial (Suficiència C1) i semipresencial (Preparació per a l'Examen de C1).

4. Destinataris

Els cursos de llengua general de les diverses llengües del Servei de Llengües s'adrecen a un públic de persones adultes, singularment els estudiants universitaris de la UAB i altres col·lectius de la universitat com el del personal docent o el personal d'administració i serveis. Qualsevol persona adulta, amb tot, vinculada o no a la UAB, es pot matricular als cursos si té el nivell requerit per fer-ho.

5. Objectiu general del nivell C1

Tal com estableix el *Marc europeu comú de referència per a les llengües* (MECR) del Consell d'Europa, en completar el nivell C1 els aprenents han de poder fer el següent: han de poder...; han de poder... El perfil general de qui assoleix un nivell C1 complet és el següent:

Perfil de qui assoleix un nivell C1

La persona que ha assolit un nivell C1 es caracteritza per poder comprendre per escrit i oralment discursos extensos, diversos, complexos i abstractes de la vida social, professional i acadèmica. Pot comprendre també discursos no relacionats directament amb la seva especialitat, o no construïts impecablement.

Pel que fa a la comprensió lectora, entén, per exemple, tot tipus de correspondència i instruccions o articles, consultant, si li cal, algun mot al diccionari o tornant a llegir els passatges més difícils del text. Pel que fa a la comprensió oral, pot seguir fàcilment interaccions entre interlocutors nadius i comprendre sense gaire esforç conferències o debats. Pot comprendre, a més, actituds o referències implícites dels seus interlocutors i expressions idiomàtiques, i ho pot fer també en condicions acústiques no òptimes. Pot haver de confirmar algun detall en les interaccions, sobretot si l'accent no li és familiar.

Pel que fa a l'expressió, la persona que ha assolit un nivell C1 es pot comunicar de manera fluida i espontània, amb flexibilitat i eficàcia, sense haver de cercar de manera gaire evident les paraules i amb un ampli repertori lingüístic que li permet expressar clarament i sense restriccions el que vol dir. Només un tema conceptualment difícil pot fer que el seu discurs esdevingui menys fluid. Aquesta persona demostra un bon control del lèxic i capacitat de fer servir circumloquis per superar les llacunes que li poden sorgir en expressar-se. Té, també, capacitat de seleccionar expressions adequades dins les funcions lingüístiques apropiades a la situació comunicativa i pot utilitzar la llengua de manera flexible i efectiva en les relacions socials, incloent-hi els usos emocionals, al·lusius i humorístics.

En expressar-se oralment, qui té assolit un nivell C1 pot reeixir en en contextos formals i informals. Pot sostenir fàcilment, per exemple, discussions animades i pot argumentar la seva posició ideològica formalment de manera convincent, responent oportunament a les preguntes i comentaris dels interlocutors, així com als contraarguments.

En expressar-se per escrit, aquesta persona pot construir textos clars i ben estructurats i desenvolupar el seu punt de vista. Pot escriure sobre temes complexos en cartes, assajos o informes, i subratllar-ne els aspectes que considera més importants. Pot seleccionar, també, l'estil apropiat en funció del lector a qui van adreçats els seus textos. I pot escriure textos descriptius i de ficció clars, detallats, amb un estil segur, personal i natural apropiat al lector a qui van adreçats. Pot fer, a més, descripcions o narracions elaborades integrant-hi temes secundaris, desenvolupant punts determinats i acabant amb una conclusió apropiada

La persona que ha assolit un nivell C1 es caracteritza també per mantenir constantment un grau elevat de correcció gramatical i per mostrar errors escassos i difícils de detectar. Els seus usos ortogràfics són correctes, amb excepció d'alguns errors esporàdics. Pel que fa al lèxic, d'altra banda, pot produir petits errors de vocabulari en expressar-se, que no són, però, significatius. Pot fer servir, a més, un discurs en què siguin paleses les estructures d'organització i de cohesió.

6. Objectius per destreses

Els objectius del nivell C1 per destreses, d'acord amb el MECR, són els següents:

Comprensió oral

L'aprenent pot comprendre discursos llargs, encara que no estiguin ben estructurats i que les relacions només siguin implícites i no estiguin assenyalades explícitament. Pot comprendre programes de televisió i pel·lícules sense gaire esforç.

Comprensió lectora

L'aprenent pot comprendre textos llargs i complexos de caràcter literari o basats en fets, i puc apreciar-ne les diferències d'estil. Pot comprendre articles d'especialitat i instruccions tècniques llargues, encara que no tinguin relació amb el seu camp d'especialitat.

Expressió oral

L'aprenent pot presentar descripcions clares i detallades sobre temes complexos que inclouen altres temes, desenvolupar alguns punts concrets i arribar a una conclusió apropiada.

Expressió escrita

L'aprenent es pot expressar mitjançant textos clars i ben estructurats, i desenvolupar el seu punt de vista amb una certa extensió. Pot escriure sobre temes complexos en cartes, assajos o informes, i subratllar-ne els aspectes que considera més importants. Pot seleccionar l'estil apropiat en funció del lector a qui van adreçats els seus textos.

Interacció oral

L'aprenent es pot expressar espontàniament i amb fluïdesa sense haver de buscar gaire les paraules. Pot utilitzar la llengua de manera flexible i eficaç amb finalitats socials i professionals. Pot formular, de manera precisa, idees i opinions i relacionar hàbilment la seva contribució al discurs amb la dels altres interlocutors.

7. Competència lingüística comunicativa del nivell C1

Els usuaris i aprenents de llengües fan servir un gran nombre de competències (generals, saber fer, saber ser, saber aprendre). Les competències específicament lingüístiques del nivell són les següents:

7.1. Competències lingüístiques

7.1.1. Competències gramatical i ortogràfica

Aspectes de gramàtica

- L'oració: concepte d'oració simple i composta (coordinades, juxtaposades i subordinades); estructures *oracionals (construccions personals i impersonals,*

actives i passives, interrogatives indirectes); tipus d'oracions subordinades substantives, adjectives i adverbials.

- Determinants i quantificadors: casos especials de l'article i l'apòstrof (*al UGT, l'ADN, la una, la ira*) o de l'article i la contracció (*per l'horitzó*), partitius (*mig, mitja, mitjos, mitges/ mitjà, mitjana, mitjans, mitjanes*), quantitius variables i invariables (*bastant, gaire, prou, massa, força*) i indefinits (*cadascú, tot, tothom, tal, mateix, cadascú*).
- El substantiu: flexió de gènere i nombre i casos especials (*els afores, una anàlisi; sofà/sofàs; llapis, ritus*).
- L'adjectiu: col·locació respecte al nom i casos amb dificultat (*pobre/ -a, comú/ -una*).
- El verb: distingir transitius i intransitius, personals i impersonals; usos dels modes i els temps verbals (*et vaig dir que ho faria; era un noi que havia estudiat amb mi*) i correlació en les oracions compostes condicionals, usos dels verbs *ser i estar*; perífrasis verbals; irregularitats de la 2a conjugació (ortogràfiques i morfològiques), que presenten interferència amb el paradigma de la 3a conjugació (*admetre, difondre*) i verbs amb formes velaritzades; irregularitats de la 3a conjugació (ortogràfiques i morfològiques); participis (irregulars i concordança) i gerundis (irregulars i usos).
- L'adverbi: de lloc, de temps, de manera, de quantitat, d'afirmació (*per descomptat*), de negació (*enlloc*), de dubte (*potser*).
- Els pronoms: usos pronominals de possessius, demostratius, indefinits, numerals i quantitius; els pronoms febles (col·locació, ús de l'apòstrof, combinacions binàries, combinacions impossibles i errors més comuns).
- Els pronoms relatius: concepte, tipus i funció sintàctica (*que, qui, què, qual, on, article + que, la qual cosa, cosa que*); pleonasmes més habituals.
- Les preposicions: simples i compostes (*a, en, amb, cap a, com a*), procedents d'adverbis (*dalt de, enmig de*), participis i gerundis (*no obstant, llevat de*), locucions prepositives (*a causa de, per mitjà de*), ús de les preposicions (*a, en, per, per a*), canvi i caiguda, ús incorrecte d'algunes preposicions i locucions prepositives (*quant a, arran de*).
- Les conjuncions: de coordinació (*tanmateix, no obstant això*) i de subordinació (*tan aviat com, perquè*).

Percepció i producció dels símbols dels textos escrits

- La síl·laba: concepte i divisió (diftong, triftong, hiat i separació de dígrafs), distinció de les síl·labes tònica i àtona.
- Vocals: ortografia de les vocals àtones i tòniques (accentuació, distinció de les obertes i tancades, l'accent diacrític, la dièresi).
- Consonants: ortografia (*b/v*, oclusives, *s* sorda i *s* sonora, fricatives i africades, vibrants, nasals, laterals i la *h*).
- Convencions gràfiques (abreviatures, majúscules i minúscules, topònims amb article, formes de tractament).

- Puntuació: la coma (ús en oracions adjectives i supressions verbals, inversions de l'ordre lògic, pleonasmes, contactes amb conjuncions i casos d'ambigüïtat), el punt i coma, el guió, els dos punts i les cometes (marques del discurs directe o indirecte).

7.1.2. Competències lèxica i semàntica

Elements lèxics

- Derivació: prefixos (*asimètric, innat, desintoxicació, exmarit*), infixos (*rajolí, llargarut*) i sufixos (*peuarro, pixum eixam, arbratge*); pseudoderivats (*curvatura, automòbil, dèbit*).
- Mots compostos: ús del guionet amb numerals (*dos-cents vuitanta-tres*), amb el nom d'un punt cardinal (*nord-americà*), repetitius (*xino-xano*), per coincidència de vocal + r, s o x (*penya-segat, escura-xemeneies*), el primer element porta accent (*pèl-roig*), formats amb prefixos (*audiovisual, hispanoamericà, socioeconòmic*).
- Sinonímia i antonímia (*nan/menut, gasiu/avar, empresonar, alliberar*), polisèmia i homonímia (*cap, pols, pop, bena/vena*)
- Locucions (*a mitjan, atès que/ ja que, d'ara endavant, com és aviat millor*).
- Frases fetes: amb els verbs *anar, fer, tenir, ser*; per noms (*ballar pel cap, venir d'un pèl*)
- Barbarismes (*renda/renta, dada/data, tassa, taxa*) i problemes lèxics (*mida/mesura, soterrani/subterrani, tauler/taulell*).

7.1.3. Competència fonològica i de pronunciació

- Sistema vocàlic: percepció i producció de les vocals àtones i tòniques de les principals varietats geogràfiques.
- Sistema consonàntic: percepció i producció, relació amb l'ortografia (*b/v, oclusives, s sorda i s sonora, fricatives i africades, vibrants, nasals, laterals i la h*).
- Accent, ritme i entonació i patrons tonals de l'oració.
- Alteracions dels sons: emmudiments.

7.2. Competència sociolingüística i competències pragmàtiques

Competència sociolingüística

- Recursos lingüístics associats al registre: tema (llenguatge general o més especialitzat), tipus de canal (oral o escrit); apreciació dels canvis de registre (formal, informal, neutre, col·loquial); intencionalitat; reconeixement i ús d'un ampli repertori d'expressions idiomàtiques (frases fetes, humorístiques, al·lusives i relatives a les emocions).

Competències pragmàtiques

- Discursiva: planificació (delimitar el propòsit, ajustar-se a la situació i al destinatari, adoptar el nivell de formalitat), organització (descripcions o narracions elaborades integrant-hi subtemes, desenvolupant aspectes concrets i acabant amb una conclusió apropiada), mecanismes de coherència i cohesió

del text (pronominalització, connectors, puntuació, concordançes i relacions semàntiques) .

- Funcional: presentar actes públics i conferenciants i autopresentar-se en situacions formals; narrar anècdotes i esdeveniments (participació en congressos i jornades, resum de projectes d'investigació); donar instruccions de certa complexitat i explicacions de caràcter didàctic; fer intervencions en debats, assemblees o altres actes; sintetitzar la informació d'un text en un resum (entendre el sentit general d'un text, trobar la idea principal del text i de cada paràgraf i fer-ne un resum amb paraules pròpies).

8. Enfocament i metodologia

Els cursos de llengua general del Servei de Llengües es basen en l'enfocament comunicatiu i en el treball per tasques, per bé que puntualment s'hi poden fer servir altres enfocaments i mètodes. Les classes són eminentment pràctiques i s'hi fomenta l'aprenentatge cooperatiu i la participació efectiva dels aprenents, individualment, en parelles o en grups.

Entre les activitats que es duen a terme a les aules hi ha, per exemple, llegir textos de mena diversa amb objectius també diversos (comprendre el text, localitzar-ne informació específica, reelaborar-lo); participar en converses no assajades; participar en debats i discussions, expressar opinions i arguments de manera fluïda i estructurada; fer presentacions, orals sobre temes preparats prèviament, escriure textos de tipologies diverses segons el nivell.

Si bé els cursos de llengua general s'enfoquen a un idioma concret, s'hi té molt present que l'aprenent de llengua construeix progressivament la seva competència plurilingüe, que és fruit de l'amalgama de tots els coneixements i les destreses de les diverses llengües que coneix. Alhora, s'hi té present que l'aprenent desenvolupa la competència pluricultural i la competència intercultural, que són promogudes en els cursos. Totes aquestes competències es consideren decisives per a un ús efectiu de la llengua i contribueixen a generar aprenents de llengües que puguin ser agents socials compromesos a fer possibles espais on tinguin cabuda el multilingüisme i el multiculturalisme.

Un altre aspecte destacat de l'enfocament de les accions formatives del Servei de Llengües és que l'aprenent ocupa l'espai central del procés formatiu. Tots els cursos tenen computat, d'acord amb aquest principi, un nombre d'hores de treball autònom de l'aprenent. El Servei de Llengües té un Centre d'Autoaprenentatge de Llengües virtual on els aprenents poden trobar tota mena de recursos per a la seva formació autònoma i informal. Els cursos del Servei de Llengües potencien el component estratègic en l'aprenentatge de llengües, que contribueix a crear aprenents autònoms i els permet una aproximació més senzilla a altres llengües.

El Servei de Llengües programa activitats formatives complementàries als cursos que

permeten als aprenents reforçar alguns aspectes concrets de l'aprenentatge. És el cas, per exemple, de cursos de conversa, clubs de lectura, o activitats de suport lingüístic en tàndem (consulteu-ne l'oferta actual).

9. Materials i recursos

En iniciar-se el curs, el professorat comunica els materials i recursos als alumnes, que poden ser llibres de text, dossiers, o materials a la xarxa. En el cas de cursos completament virtuals, la llicència d'ús de les plataformes és inclosa en el preu de la matrícula, fora que s'indiqui el contrari. En els altres casos, l'aprenent es fa càrrec del cost dels materials i recursos de pagament. L'accés al Centre d'Autoaprenentatge de Llengües virtual del Servei és lliure.

10. Avaluació i certificació

Consulteu la secció específica del web.

CATALÀ NIVELL C2

Preparació per a l'Examen de C2 Superior (C2)

1. Nivell C2

El nivell C2 és el darrer que estableix el Consell d'Europa en l'aprenentatge de llengües, en una escala de sis nivells (A1, A2, B1, B2, C1, C2). Juntament amb el nivell C1, constitueixen el nivell idiomàtic que correspon a un usuari experimentat. El nivell C2 o *superior (mastery en anglès)* comporta un domini extens de la llengua. No reflecteix, però, el domini d'un parlant nadiu de l'idioma après, sinó que caracteritza el grau de precisió, adequació i facilitat d'ús de la llengua que tipifica la parla dels aprenents brillants.

2. Nivell C2 de català al Servei de Llengües

El Servei de Llengües ofereix en un sol curs el nivell C2.

3. Modalitat d'aprenentatge

El Servei de Llengües ofereix cursos de diverses modalitats: presencials, semipresencials i virtuals. En el cas del curs de nivell C2 les modalitats que s'ofereixen actualment són la semipresencial (Preparació per a l'Examen de C2) i la presencial (Superior C2), fent servir l'Aula Mestra del Parla.Cat.

4. Destinataris

Els cursos de llengua general de les diverses llengües del Servei de Llengües s'adrecen a un públic de persones adultes, singularment els estudiants universitaris de la UAB i altres col·lectius de la universitat com el del personal docent o el personal d'administració i serveis. Qualsevol persona adulta, amb tot, vinculada o no a la UAB, es pot matricular als cursos si té el nivell requerit per fer-ho.

5. Objectiu general del nivell C2

Tal com estableix el *Marc europeu comú de referència per a les llengües (MECR)* del Consell d'Europa, en completar el nivell C2 els aprenents han de poder comprendre sense esforç pràcticament tot el que llegeixen o escolten; han de poder resumir informació procedent de diverses fonts orals o escrites; han de poder reconstruir fets i arguments i presentar-los de manera coherent; s'han de saber expressar espontàniament, amb fluïdesa i precisió, distingint matisos subtils de significat fins i tot en les situacions més complexes.

Perfil de qui assoleix un nivell C2

La persona que ha assolit un nivell C2 es caracteritza per poder-se comunicar en la llengua apresada en situacions de tota mena sense esforç ni dificultat ni donar senyal d'haver de limitar el que vol dir.

En els actes de parla el defineix una fluïdesa molt alta i una gran naturalitat. Té, a més, la capacitat de conduir i reconduir el discurs de manera que els petits dubtes de llengua que se li plantegen acabin sent imperceptibles a qui l'escolta. La seva actuació lingüística, en general, passa pràcticament desapercebuda als ulls d'un parlant nadiu.

La facilitat en l'actuació lingüística d'aquesta persona es produeix fins i tot en aquelles situacions en què ha de comprendre, produir o manipular textos complexos pel que fa al tema a o l'estructura; extensos; de contingut abstracte; literari; especialitzat; que presenten expressions idiomàtiques, col·loquialismes, dialectalismes o terminologia específica o poc familiar. Les condicions no idònies de recepció de la llengua, com ara la interacció amb un nadiu que parla ràpidament, no solen representar-li un problema sempre que s'hagi pogut acostumar a l'accent.

La persona que ha assolit un nivell C2 es caracteritza també per un control gramatical molt alt en tota circumstància; per l'absència d'errors ortogràfics i per un domini adequat del sistema fonològic de la llengua apresada. La llengua que fa servir presenta un grau molt elevat de coherència i cohesió textual i és el reflex d'un repertori lèxic ampli, ric i sofisticat. Aquesta persona demostra, singularment, una bona competència per distingir i gestionar els matisos de les paraules; les connotacions; les subtilitats de l'expressió; els sentits entre línies; les referències culturals dels textos i els implícits de la comunicació.

Una altra de les característiques de qui ha assolit un nivell C2 és la capacitat de fer front amb seguretat a situacions de comunicació complexes, exigents i delicades. Així, és capaç de defensar els seus punts de vista amb arguments consistents en contextos formals; de fer front a preguntes difícils i fins i tot hostils en diverses situacions; de tractar qüestions de contingut sensible; de gestionar ambigüitats i malentesos; d'opinar i debatre sobre temes controvertits sense sentir cap mena d'inferioritat respecte als parlants nadius.

Una altra de les característiques d'aquest aprenent és la seva competència retòrica: coneix diverses estructures organitzatives dels textos i sap aplicar-les quan correspon, és capaç de produir textos orals i escrits clars i ben estructurats, és capaç d'articular discursos amb una bona estructura lògica i un bon desenvolupament temàtic, és capaç d'argumentar i convèncer. Sap com esdevenir, en definitiva, eficaç i persuasiu en les seves produccions de llengua. Un altre tret que el caracteritza en relació amb aquesta qüestió és que sap construir els seus textos de manera que contribueixin a fer que el receptor en recordi els punts més importants.

6. Objectius per destreses

Els objectius del nivell C2 per destreses, d'acord amb el MECR, són els següents:

Comprensió oral

L'aprenent no ha de tenir cap dificultat per comprendre qualsevol tipus de producció oral en directe o emesa pels mitjans de comunicació, encara que la velocitat de parla sigui ràpida com la d'un nadiu, a condició que tingui temps de familiaritzar-se amb l'accent.

Comprensió lectora

L'aprenent ha de poder llegir amb facilitat qualsevol mena d'escrit, incloent-hi textos abstractes, estructuralment o lingüísticament complexos, com ara manuals, articles d'especialitat i obres literàries.

Expressió oral

L'aprenent ha de poder presentar una descripció o una argumentació d'una manera planera i fluida en un estil adequat al context i amb una estructura lògica i eficaç que ajudi el destinatari a advertir i recordar els punts més significatius.

Expressió escrita

L'aprenent ha de poder escriure textos clars, d'una manera planera i fluida amb un estil adequat. Ha de poder escriure cartes, informes o articles complexos que presentin arguments amb una estructura lògica i eficaç que ajudi el destinatari a fixar-se en els punts més significatius i a recordar-los. Ha de poder escriure resums o ressenyes d'obres professionals o literàries.

Interacció oral

L'aprenent ha de poder participar sense esforç en tota mena de converses i discussions, i mostrar un bon ús d'expressions idiomàtiques i col·loquials. Ha de poder expressar-se, igualment, amb fluïdesa i transmetre matisos subtils de significat amb precisió. En cas de dificultat, pot fer marxa enrere, reestructurar el discurs i corregir-lo de manera que els altres interlocutors difícilment se'n adonin.

7. Competència lingüística comunicativa del nivell C2

Els usuaris i aprenents de llengües fan servir un gran nombre de competències (generals, saber fer, saber ser, saber aprendre). Les competències específicament lingüístiques del nivell són les següents:

7.1. Competències lingüístiques

7.1.1. Competències gramatical i ortogràfica

Aspectes de gramàtica

- Morfologia del substantiu i de l'adjectiu; concordança de noms i adjectius (*porta un jersei i una faldilla nous, les recollides selectiva i diferenciada*).
- El verb: verbs irregulars (*cabrer/càpiga, córrer/correm/correguem, cuit/cogut*); verbs de la 3a conjugació (*assentir, acudir*); formes no personals del verb: l'infinitiu (com a verb substantiu, com a verb principal i les perífrasis), el gerundi (temporal, modal, causal, atributiu o predicatiu...; *tot i + gerundi, bo i + gerundi*; perífrasis) i el participi (valor, sentit i concordança); usos de *ser* i *estar*; adverbis; correlació de temps verbals (*es va abocar i tot seguit va caure; va fer-ho bé i, per tant, el van felicitar; potser s'ha trobat malament; pot ser que s'hagi trobat malament; deu fer tard per alguna raó*).
- Adverbis: seqüència d'adverbis acabats en *-ment* (*ràpidament i eficaç*)
- Els pronoms forts i febles (*llevat de jo mateixa, fer-s'hi, telefona'ls-hi i digues-los*).
- Els pronoms relatius: simples i compostos (*de la qual, de qui*), neutre (*la qual cosa, fet que*), locatiu (*on, en què, en el qual*), possessiu i pleonasma.
- Les preposicions: canvi i caiguda; *amb* i *en + infinitiu* (*no n'hi ha prou amb estudiar, en tinc prou amb sentir-la per telèfon*); *a* i *en*; *de*; coincidència de dues preposicions; preposicions fortes simples i compostes (*contra, segons, com/com a, cap/cap a*).

Percepció i producció dels símbols dels textos escrits

- Grafies (vocals, consonants i paraules estrangeres) i signes ortogràfics (accent, apòstrof, dièresi, guió).
- Convencions (abreviatures, majúscules i minúscules, tipus de lletres).
- Puntuació (funcions textuais i usos convencionals).

7.1.2. Competències lèxica i semàntica

Àrees de lèxic

- Àmbit professional i educatiu (inauguracions i presentacions d'actes públics, de llibres, d'exposicions, campanyes i esdeveniments, reunions i sessions de treball, aplicació de procediments i processos productius i creatius, relacions amb l'Administració i participació ciutadana).
- Àmbit públic (persones i relacions, societat, psicologia, cultura i art, mitjans de comunicació en directe o a la xarxa, salut i medicina, esport, humor, medi ambient, gastronomia, geografia, diners, justícia, ciència i tecnologia).

Elements lèxics

- Derivació (*amagatall, pertinença, ploricó, rodolar*), composició (*malnom, ultraconservador, agredolç, alçaprem*), habilitació (*jersei de caixmir, un Miró*), onomatopeies (*rau-rau, xiuxiuejar*) i neologismes (*clicar, xatejar, neocon, cercador*).

- Polisèmia (*coix, principal*) i homonímia (*fer, nou, cop*); hiponímia (*deixalles, residu*).
- Col·locacions simples (*capturar el lladre, posar de manifest, dibuixar el camí, reducció de jornada, creences generalitzades*) i col·locacions complexes (*fer-se amb algú/sí que fa per a ells/ fer com si entrés, prendre a bé/ prendre el foc/ prendre per algú altre*).

Elements gramaticals

- Els determinants i quantificadors: presència o absència de l'article (*anar a ciutat, el reivindicar dels estudiants*), quantificadors (*la fila dos del teatre, formar un tot perfecte, totes tres són a casa*).
- Verbs pronominals (*anar-se'n/anar-ne ple, fer/fer-s'hi, sortir/sortir-se'n*).
- Conjuncions coordinants (*sinó, doncs, tanmateix*) i conjuncions subordinants (*posat que, com que, a causa de, perquè, per què, si no és que, llevat que, si pot ser*).
- Locucions adverbials (*sens dubte, a trenc d'alba, de dalt estant, a tot estirar, potser, a la millor*).
- Locucions prepositives (*arran de; a mitjan, amb vista a/en vista de/en vistes de, a nivell de*) i locucions adverbials

Aspectes de semàntica de les paraules:

- Ús de mots específics del tema (*compondre/composar, propi/mateix, provar/tastar/emprovar*)
- Vocabulari subtècnic i especialització segons el context (*córrer un rumor, treure de polleguera, fer front a la dificultat, sospesar els pros i els contres*).

7.1.3. Competència fonològica i de pronunciació

Aspectes relacionats amb la percepció i la producció de les unitats de so i els seus fenòmens, amb la prosòdia:

- Sistema vocàlic i consonàntic de les principals varietats geogràfiques.
- Paraules estrangeres i paraules que en llengües properes es pronuncien de manera diferent,
- Accent, ritme i entonació i patrons tonals de l'oració.
- Alteracions dels sons (emudiments i sensibilitzacions, ensordiments i sonoritzacions, assimilacions, geminacions, al·lòfons).

7.2. Competència sociolingüística i competències pragmàtiques

Competència sociolingüística

- Recursos lingüístics associats al registre: tema, mode, to i grau de formalitat, registres col·loquial i culte (fórmules estereotipades, procediments per augmentar l'expressivitat al text, fraseologia, termes especialitzats).

- Varietats dialectals: geogràfiques, socials i generacionals i estàndard.
- Cortesia lingüística (defensar la imatge pública i social dels interlocutors).

Competències pragmàtiques

- Discursiva: planificació (el rol dels participants, el propòsit de la comunicació, la situació el tema), execució (l'esborrany, l'organització, la distribució i la jerarquitització de la informació), mecanismes de coherència i cohesió textual (estructures organitzatives i connectors, signes de puntuació, anàfora i catàfora, concordança verbal, estructura de l'oració), selecció de recursos lèxics i sintàctics variats i precisos, detecció de possibles errors i reparació.
- Funcional: descriure situacions, llocs i esdeveniments (conferències, tertúlies, reunions); presentar, comparar i contrastar (entrada en un blog); aclarir i contradir; argumentar opinions i persuadir (crítica, ressenya, informe); especular, parafrasejar i lamentar.

8. Enfocament i metodologia

Els cursos de llengua general del Servei de Llengües es basen en l'enfocament comunicatiu i en el treball per tasques, per bé que puntualment s'hi poden fer servir altres enfocaments i mètodes. Les classes són eminentment pràctiques i s'hi fomenta l'aprenentatge cooperatiu i la participació efectiva dels aprenents, individualment, en parelles o en grups.

Entre les activitats que es duen a terme a les aules hi ha, per exemple, llegir textos de mena diversa amb objectius també diversos (comprendre el text, localitzar-ne informació específica, reelaborar-lo); participar en converses no assajades; participar en debats i discussions, expressar opinions i arguments de manera fluida i estructurada; fer presentacions, orals sobre temes preparats prèviament, escriure textos de tipologies diverses segons el nivell.

Si bé els cursos de llengua general s' enfoquen a un idioma concret, s'hi té molt present que l'aprenent de llengua construeix progressivament la seva competència plurilingüe, que és fruit de l'amalgama de tots els coneixements i les destreses de les diverses llengües que coneix. Alhora, s'hi té present que l'aprenent desenvolupa la competència pluricultural i la competència intercultural, que són promogudes en els cursos. Totes aquestes competències es consideren decisives per a un ús efectiu de la llengua i contribueixen a generar aprenents de llengües que puguin ser agents socials compromesos a fer possibles espais on tinguin cabuda el multilingüisme i el multiculturalisme.

Un altre aspecte destacat de l'enfocament de les accions formatives del Servei de Llengües és que l'aprenent ocupa l'espai central del procés formatiu. Tots els cursos tenen computat, d'acord amb aquest principi, un nombre d'hores de treball autònom de l'aprenent. El Servei de Llengües té un Centre d'Autoaprenentatge de Llengües

virtual on els aprenents poden trobar tota mena de recursos per a la seva formació autònoma i informal. Els cursos del Servei de Llengües potencien el component estratègic en l'aprenentatge de llengües, que contribueix a crear aprenents autònoms i els permet una aproximació més senzilla a altres llengües.

El Servei de Llengües programa activitats formatives complementàries als cursos que permeten als aprenents reforçar alguns aspectes concrets de l'aprenentatge. És el cas, per exemple, de cursos de conversa, clubs de lectura, o activitats de suport lingüístic en tàndem (consulteu-ne l'oferta actual).

9. Materials i recursos

En iniciar-se el curs, el professorat comunica els materials i recursos als alumnes, que poden ser llibres de text, dossiers, o materials a la xarxa. En el cas de cursos completament virtuals, la llicència d'ús de les plataformes és inclosa en el preu de la matrícula. En els altres casos, l'aprenent adquireix els materials i recursos pel seu compte. L'accés al Centre d'Autoaprenentatge de Llengües és lliure.

10. Avaluació i certificació

Consulteu la secció del web.